

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola VI. Evgenii Papae III. Ad Conradvm Regem Romanorvm. Eum Hierosolymis reuersum, ob tribulationes ipsi & exercitui eius irrogatas, consolatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

EPISTOLA V.

EUGENII PAPÆ III.

AD ARCHIPRESBYTERVM TITVLI SANCTI MARCI.

De eodem.

SVPER controuersia obedientiæ exhibendæ, quæ inter vos & capellanum de Pinea agitari dignoscitur, ecclesiæ sancti Marci prospicere cupientes, per præsentia vobis scripta mandamus, quatenus eum districtius moneatis, vt secundum antiquam & rationabilem consuetudinem vestræ ecclesiæ obedientiam promittere nullatenus contradicat. Si vero vestris monitis super hoc obedire contempserit, sententiam, quam in ipsum & præfatam ecclesiam de Pinea iuste tuleritis, nos auctore Deo ratam habebimus.

EPISTOLA VI.

EUGENII PAPÆ III.

AD CONRADVM REGEM ROMANORVM.

Eum Hierosolymis reuersum, ob tribulationes ipsi & exercitui eius irrogatas, consolatur.

*Eugenius episcopus seruus seruorum Dei carissimo in Christo filio
Conrado Dei gratia Romanorum regi illustri salutem
& apostolicam benedictionem.*

CVM in hoc mundo cuncta mutabilitatis ordo corrumpat, sicut nec prosperis eleuari, ita nec frangi aduersis, confidentes de diuina miseratione, debemus, quia Dei & hominum Mediator admiranda dispensatione consuevit omnem filium quem recipit aduersitatibus flagellare, vt dum ipsum per amorem ad æterna præmia vocat, præsens mundus eius animum per turbationes, quas ingerit, a se ipso repellat, tantoque facilius ab huius sæculi amore recedat, quanto magis impellitur dum vocatur. Quod in Israelitico populo, Moysè vocante, & Pharaone* signatur. Moyses namque tunc ad vocandum missus est, cum Pharaon duris eum operibus perurgebat, quatenus alter

* desfr-
uente,
vel quid
simile.

Concil. Tom. 27.

vocando pertraheret, alter impelleret fauendo; vt plebs in seruitio turpiter fixa, vel prouocata bonis, vel impulsa molestiis moueretur. Hoc itaque rationis debito incitati discretionem tuam commonemus & exhortamur in Domino, quatenus tribulationes, quas tibi & exercitui tuo omnipotens Deus irrogauit, patienter supports, & in eo spem tuam constituas, qui quem vult permittit affligi, & confidentes in se misericorditer liberare consueuit. Si enim patientiam & humilitatem in aduersis perfecte tenueris, per desertum huius vitæ, sub protectione columnæ nubis & ignis, id est patientiæ solatio, & caritatis ardore, intrepidus perducere.

Quia igitur personam tuam vera caritate diligimus, & de te valde confidimus, si post tuum reditum sine delatione de his quæ ad honorem sanctæ ecclesiæ & regni spectare noscuntur tecum mutuis potuissimus tractare colloquiis, nobis vtique gratum fuisset. Verum quia id nobis temporis qualitas denegauit, & de tua salute sumus solliciti, quosdam de fratribus nostris, postquam te ad Longobardicæ partes, auctore Domino, incolumem peruenisse accepimus, sicut per venerabiles fratres nostros Artuucum Bremensem archiepiscopum, & Anselmum Hamelburgensem episcopum tibi significauimus, ad tuam serenitatem duximus destinandos, vt affectum & benevolentiam, quam erga te gerimus, tibi exponerent, & quod de te audire cupimus, ipsorum relatione nosceremus. Quibus dedimus in mandatis, vt tibi, tamquam carissimo filio nostro, & catholico principi, atque speciali Romanæ sanctæ ecclesiæ defensori, ipsius ecclesiæ statum & nostrum exponerent. Qui siquidem in Tusciam vsque progressi, ex quo te ad Teutonicas partes pertransisse nouerunt, longitudinem viæ & difficultatem itineris propter æstatis intemperiem metuentes, ad nostram præsentiam redierunt. Ceterum quia statum tuum, & dilecti filii nostri Henrici iunioris regis, quem post discessum tuum paterno affectu dileximus, & in posterum actiones eius prosperari in Domino præoptamus, cognoscere cupimus, cum fratres nostri, propter æstatis feruorem, laborem tanti itineris perficere non valerent, per fidelem nostrum Franconem latorem præsentium & apostolica scripta tuam excellentiam visi-

tantes, nobilitatem tuam monemus & exhortamur in Domino, quatenus ea quæ circa te & ipsum geruntur, & statum regni per eundem Franconem nobis studeas intimare, & hoc tempore deuotionem, quam erga matrem tuam sanctam Romanam ecclesiam geris, ostendas, vt nostro respondere affectui congrue videaris, & beati Petri apostolorum principis intercessionibus, cui te totum debes exponere, Creatoris nostri largiorem debeas gratiam promereri.

Datum in Tusculano, octauo Kalendas Iulii.

EPISTOLA VII.

EUGENII PAPÆ III.

AD EGELBERTVM EPISCOPVM ET CANONICOS
BAMBERGENSIS ECCLESIAE.

De Henrici imperatoris sanctitate, miraculis
& canonizatione.

Eugenius episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri Egelberto episcopo, & dilectis filiis canonicis Bambergensis ecclesiae, salutem & apostolicam benedictionem.

SICVT per literas & nuntios vestros vobis mandasse meminimus, venerabiles fratres nostros N. sanctæ Rufinæ episcopum, & N. presbyterum cardinalem, pro diuersis negotiis ad partes illas de nostro latere delegauimus, eisque viua voce iniunximus, vt ad ecclesiam vestram accederent, atque de vita & miraculis Henrici regis rei veritatem diligenter inquirerent, & literis suis nobis significarent. Nunc autem eorumdem fratrum nostrorum, & multorum religiosorum & discretorum virorum attestatione, de castitate ipsius, de fundatione Bambergensis ecclesiae, & multarum aliarum, quarumdam quoque episcopatum sedium reparatione, & multiplici elemosynarum largitione, de conuersione regis Stephani, & totius Hungariæ, Domino cooperante, per eum facta; de glorioso etiam ipsius obitu, pluribusque miraculis post eius obitum ad ipsius corporis præsentiam diuinitus ostensis, multa cognouimus. Inter quæ illud præcipuum & memorabile plurimum attendentes, quod cum diadema sceptrum-